

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1 forkastedes, idet 11 stemte for, 124 imod; 13 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 24 stemte for, 126 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 62 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 24 stemte for, 128 imod.

Ændringsforslag nr. 5, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af lovforslagets titel betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget [af Niels Helveg Petersen (RV) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 79. Fremsat 3/11 77. Første behandling 23/11 77. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets over-

gang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, §§ 3 og 4, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 3 og § 5, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af patentloven. (Lovforslag nr. L 119. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.

(Lovforslag nr. L 120. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 19/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes

[Formanden]

overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Med den betænkning, som nu foreligger vedrørende lovforslag nr. L 119 og nr. L 120, har erhvervsudvalget afsluttet et arbejde, der tog sin begyndelse for 13 måneder siden, og udvalget har således haft rigelig tid til at stille alle de skriftlige spørgsmål, hvert enkelt medlem har ment det fornødent at stille. Herudover har der været afholdt et heldagsmøde med handelsministeren og hans embedsmænd, ligesom ministeren flere gange har været til samråd med udvalget. Det er derfor helt ude af trit med realiteterne, når det i forbindelse med færdiggørelsen af arbejdet har været hævdet, at udvalget ikke har haft tilstrækkelig tid.

Ved førstebehandlingen i foråret 1977 gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at dansk erhvervsliv ved ratificering af de fire patentkonventioner, der er tale om, vil opnå store fordele i form af forenkling, ensartethed og billiggørelse ved udstedelse af patenter, men jeg gav også udtryk for, at det ville være meningsløst at benægte, at tiltrædelsen af disse konventioner ikke skulle være forbundet med visse problemer.

Udvalget har beskæftiget sig indgående med disse problemer, som i det væsentligste drejede sig om sprogproblemer, om overvågning af patenter samt om indførelse af stofpatenter på lægemiddelområdet. Under udvalgets egne drøftelser og under udvalgets drøftelser med ministeren opnåedes der enighed om løsninger, som for en meget stor dels vedkommende skulle afhjælpe de nævnte problemer. Det drejede sig om bistand til virksomheder, der havde behov for hjælp i forbindelse med patentkonventionernes sprogkrav og hjælp til overvågningsprocessen. Endelig var der tilslutning til at udnytte Den europæiske Patentkonventions mulighed for at tage forbehold for stofpatent i 10 år med mulighed for en yderligere forlængelse på 5 år.

Da vi således havde fundet rimelige løsninger på alle de i udvalget rejste problemer, var der derfor åbnet vej for at samle de 150 stemmer for forslaget, som kræves i henhold til grundlovens § 20, også selv om fire parti-

er, repræsenterende 26 stemmer, havde sagt fra ud fra anti-EF-synspunkter.

Ved førstebehandlingen den 22. april 1977 sagde fremskridtspartiets ordfører – det står i Folketingsstidende 1976-77 (2. samling) sp. 2718:

»Fremskridtspartiet er naturligvis positivt indstillet over for alt, hvad der kan smidiggøre ekspeditionen af patentansøgninger, og vi betragter dette lovforslag som et forsøg på at hjælpe de erhvervsvirksomheder, store eller små, samt de få egentlige opfindere, som har brug for den beskyttelse, som patentlovgivningen kan give.

Dette lovforslag bør være et rent teknisk problem, som kan løses uden politisk strid.«

På denne baggrund var det unægtelig mere end forbløffende, at fremskridtspartiet for en uge siden meddelte, at de ikke ville stemme for lovforslaget. Ikke nok med, at de ville stemme imod Europapatentkonventionen og Fællesskabskonventionen, som berører stofpatentproblematikken, men de ville også stemme imod PCT og Strasbourgkonventionen, som indebærer meget væsentlige forbedringer og forenklinger for det eksporterende erhvervsliv, som fremskridtspartiet påstår at ville støtte og hjælpe.

Det er en rent ud fantastisk situation, at fremskridtspartiet vil stemme imod enhver forbedring af dansk erhvervslivs vilkår på det patentretlige område. Hertil kommer, at de under påberøbelse af at ville varetage den mindre medicinalindustri's interesser rent faktisk stiller denne industri langt ringere.

Hvis fremskridtspartiet ville have været med til at sikre de 150 stemmer, som skal til, for at vi kan ratificere Europapatentkonventionen, kunne de dermed også have sikret denne del af medicinindustrien op til 15 års overgangsperiode for stofpatenter. Nu bliver konventionen formentlig ikke ratificeret, og dermed kommer gældende patentlovsbestemmelser til at fortsætte, og de indebærer en bemyndigelse til ministeren til administrativt at indføre stofpatent. Det vil altså sige, at i stedet for en 10-15-årig rolig omstillingsperiode har fremskridtspartiet skaffet den mindre medicinalindustri en situation, hvor de ikke aner, om de skal møde stofpatentkravet i løbet af meget kort tid.

Dansk erhvervsliv er blevet stillet i en ganske urimelig situation ved den totale mangel

[Dorte Bennedsen]

på konsekvens og holdning, som fremskridtspartiet har udvist i denne sag.

Jeg skal slutte med at meddele, at socialdemokratiet kan stemme for de tre af ministeren stillede ændringsforslag, idet jeg skal gøre opmærksom på, at hvis det går, således som det tegner til nu, at ændringsforslag nr. 3 til ny § 02 ikke vedtages med $\frac{3}{4}$ flertal, ønsker vi forslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling.

H. C. Hansen (FP):

Fremskridtspartiet har under udvalgsarbejdet konstateret, at en dansk tilslutning til den overordnede europæiske patentkonvention vil være til gene for mange små og mellemstore danske virksomheder, der ikke har egen patentafdeling. Disse virksomheder har hidtil holdt sig patentpassive, men skulle, hvis lovforslaget blev vedtaget, til at overvåge et meget stort antal patentansøgninger, som tilmed vil være affattet på et af de tre europæiske hovedsprog. Hvor mange maskinfabrikanter og håndværksmestre vil kunne overkomme noget sådant?

Ministeren har erkendt, at problemet eksisterer, og foreslår på ægte socialistisk måde at overføre arbejdet med at bistå erhvervslivet i patentspørgsmål fra et liberalt erhverv, nemlig patentbureauerne, til en statslig institution, patentdirektoratet, og øge bevillingerne til dette statsforetagende.

Havde en dansk ratifikation af Europapatentkonventionen så endda været til virkelig fordel for den store eksportorienterede industri her i landet, kunne vi have forstået flertalspartiernes holdning, men selv for denne forholdsvis ubetydelige del af vort samlede erhvervsliv er fordelene så små, at man skal bruge lup for at få øje på dem.

Selv om Danmark undlader at ratificere Europapatentkonventionen, vil de få danskere, som er interesseret i at patentbeskytte et produkt uden for riget, kunne ansøge om og opnå et Europapatent på lige fod med de kontraherende landes egne borgere eller for den sags skyld borgere fra andre tredjelandsnationer. For de stadig meget få danske virksomheder, der har egen patentafdeling, ville der kunne blive tale om at spare agenthonoraret til en fuldmægtig i en af de kontraherende stater. Disse beløb er imidlertid af forsvindende betydning. Danmarks specielle

erhvervsstruktur med mange små og mellemstore virksomheder gør, at en tilslutning til Europapatentkonventionen vil give os en mængde ulemper, men i praksis ingen fordele. Fremskridtspartiet vil derfor ikke kunne støtte en ratifikation af denne konvention.

Med hensyn til Patentsamarbejdsaktaten stiller sagen sig noget anderledes. Her er der efter vor bedømmelse tale om en reel rationalisering af arbejdet med at nyhedsundersøge patentansøgningerne, idet dette arbejde vil foregå centralt hos nogle få PCT-myndigheder ud over verden.

Ministeren har i sine bemærkninger til lovforslaget givet udtryk for, at han agter at tage forbehold over for den såkaldte fase 2 i henhold til traktatens artikel 64. Bl. a. Industrirådet har ønsket et sådant forbehold, fordi man frygter, at PCT-myndighedens foreløbige udtalelse vedrørende opfindelsens patenterbarhed skal blive bindende for den danske patentmyndighed, der ifølge PCT som bekendt skal træffe den endelige afgørelse om ansøgningens skæbne.

Fremskridtspartiet har bemærket, at lovforslaget er udfærdiget på en sådan måde, at en vedtagelse vil give ministeren beføjelse til selv at afgøre, om det nævnte forbehold skal tages og eventuelt tilbagetages. Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at folketinget ikke bør give en minister en sådan magt, og vi vil derfor stemme imod en ratifikation, så længe vi ikke har garanti for, at de til fase 2 knyttede paragraffer fjernes fra lovforslaget.

Tilbage er den såkaldte Strasbourgkonvention af 1963. En ratifikation af denne konvention ville på længere sigt umuliggøre en opretholdelse af forbudet mod patentering af læge- og næringsmidler, og vi kan derfor heller ikke stemme for en ratifikation af denne.

Vedrørende Fællesskabspatentkonventionen må jeg gøre opmærksom på, at ingen endnu kender det endelige indhold, idet det over for erhvervsudvalget er oplyst, at denne konvention er under omarbejdelse.

Jeg er dybt imponeret over, at fru Dorte Bennedsen kan få den socialdemokratiske folketingsgruppe til at acceptere en tilslutning til fællesmarkedspatentkonventionen, når det rent faktisk er en kendsgerning, at ingen nation endnu har ratificeret den.

Jeg står her med bilag 12 fra erhvervsudvalget i hånden, og på side 3 står, at Fællesskabets patentkonvention ikke ventes ratifi-

[H. C. Hansen]

ceret af andre stater foreløbig og i øvrigt er under omarbejdelse.

Jeg må erkende, at da jeg i min folketingsgruppe måtte meddele, at dette fællesmarkedspatent endnu ikke var fuldt udarbejdet, at man ikke kunne sige, hvordan den endelige udformning ville blive, og at ingen anden nation ville tilslutte sig det, blev der stille i gruppeværelse 2.

Vi er i fremskridtspartiet fællesmarkedstilhængere, men vi er ikke blinde, bevidstløse fællesmarkedstilhængere. Vi vil vide helt nøjagtigt, hvad vi stemmer for, og jeg må sige, at jeg fatter ikke, at folketingets øvrige partier uden videre kan acceptere en tilslutning til en konvention, som man ikke kender ordlyden af.

Jeg vil gerne pege på et par kendsgerninger, som er kommet frem under erhvervsudvalgets arbejde. Først og fremmest vil jeg gerne henvise til Håndværksrådets skrivelse, hvori der står, at man kunne frygte, at mindre, danske virksomheder ikke ville kunne klare sig i en storindustrialiseret produktion. Håndværksrådet repræsenterer trods alt 46.000 mindre og mellemstore danske erhvervsvirksomheder.

Må jeg også gøre opmærksom på, at indenrigsministeriet i en skrivelse af 19. november 1977 anfører, at det er af den opfattelse, at lovforslaget vil have en konkurrancebegrænsende effekt, som vil give tendens til generelt højere lægemiddelpriser, og ud fra dette synspunkt ikke finder den foreslåede ændring ønskelig. Jeg må erkende, at jeg er forundret over, at Forbrugerrådets formand, som også er erhvervsudvalgets formand, har kunnet acceptere lovforslaget, når indenrigsministeriet har den opfattelse, at det generelt vil betyde højere lægemiddelpriser. Fru Dorte Bennedsen må have været i strid med sig selv på dette område.

Må jeg gøre opmærksom på, at seruminstittet udtaler, at arbejdet med fremstilling af vacciner og andre biologiske lægemidler vil blive vanskeliggjort ved gennemførelsen af forslaget. Dels vil instittet blive hæmmet i udviklingsarbejdet med nye præparater på grund af andres patenter, dels må det ofre arbejde for at følge med i det stigende antal ansøgninger om patent på biologiske fremgangsmåder.

Det er en kendsgerning, at selv om Landsbrugsrådet har givet sin tilslutning til

lovgivningen, har Slagteriernes Forskningsinstitut udtalt, at det er imod ratifikationen.

Civilingeniør Niels A. Bach, Novos patentafdeling – Novo er formentlig det mest patentaktive firma, vi har i Danmark – konkluderede på et møde i Ingeniørforeningen den 2. marts, at fordelene for selv meget store firmaer var minimale, og at man skulle op på at søge patent i et antal af mellem 4 og 6 lande, før det kunne svare sig.

Fru Dorte Bennedsen citerede min ordførelse ved første førstebehandling. Jeg finder, at fru Dorte Bennedsen som formand for erhvervsudvalget optræder urimeligt i denne sag. Fru Dorte Bennedsen sagde, at jeg havde sagt, at vi betragter dette lovforslag som et forsøg på at hjælpe de erhvervsvirksomheder, store eller små, som har brug for den beskyttelse, patentlovgivningen kan give dem, og at dette lovforslag bør være et rent teknisk problem, som kan løses uden strid.

Fru Dorte Bennedsen glemte – og jeg står her med referatet af min ordførelse fra den 22. april 1977 i hånden, Folketingstidende 1976–77, (2. samling), sp. 2718 og 2719 – at opregne de minuser, jeg nævnte, og hun glemte min slutning, hvor jeg sagde:

»Lad mig slutte af med at sige, at vi i fremskridtspartiet er positivt indstillet over for alt, hvad der vil smidiggøre en behandling af patentansøgninger, men at vi som sagt ikke føler os helt sikre på, at den lovgivning, der ligger på vort bord, er udtryk for dettes virkeliggørelse.«

Må jeg hertil sige, at hr. Lawaetz, hr. Askjær Jørgensen og jeg, som har haft med denne sag at gøre på fremskridtspartiets vegne, i starten var positivt indstillet. På Marienborgmødet for et års tid siden havde vi den opfattelse, at det ville være rigtigt at tilslutte os disse konventioner, men under udvalgsarbejdet har vi ændret mening. Vi har følt, at der er kommet så mange kendsgerninger frem, at vi har måttet sige nej.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at hvis et parti mister sin troværdighed ved at tage mod sund fornuft under udvalgsarbejdet, fortæller det ikke så helt lidt om det politiske klima på Christiansborg.

Ellemann-Jensen (V):

Det har unægtelig været en lang, tidkrævende og kompliceret behandling, vi har væ-

[Ellemann-Jensen]

ret igennem med patentlovsforslagene. Vi har i udvalget været igennem nogle ganske overordentlig vanskelige afvejsler af plusser og minusser, som det jo altid er tilfældet, når det drejer sig om udvidelse af et internationalt samarbejde, hvor man på et tidspunkt enten må tage nogle ting eller lade det hele ligge. Det var det tydelige indtryk hos et flertal i udvalget efter at have hørt de mange forskellige interesser, at godt nok er der grupper, der kan pege på, at de har overvejende ulemper ved en gennemførelse af lovgivningen, men plusserne talte så helt afgjort mest. Det må være den erfaring, venstres repræsentanter i udvalget har gjort, og derfor kan vi stemme for de 3 ændringsforslag og siden stemme for lovforslaget.

Vi mener, at den udvidede retssikkerhed, der ligger i gennemførelsen af disse lovforslag, er en af forudsætningerne for den udveksling af teknologiske fremskridt, som er en af forudsætningerne for, at dansk erhvervsliv fortsat kan udvikle sig. Vi mener specielt, det er vigtigt, at danske virksomheder får mulighed for i tide at placere sig i det europæiske samarbejde om disse ting, som vil begynde at blive bygget op fra i sommer.

Der er sket det ganske særegne under behandlingen af patentlovsforslaget, at der på tværs af partierne har været en ganske god arbejdsånd, ja, til sidst lykkedes det sågar at få SFs repræsentant i udvalget gjort så positivt interesseret, at han deltog aktivt, da han først var kommet ud over de første måneders provokationslyster. Fra starten viste det sig da også, at fremskridtspartiets repræsentanter i udvalget arbejdede aktivt og positivt med, interesserede sig for sagen og undlod meget af det småpjank, som så tit karakteriserer samarbejdet med fremskridtspartiet. Det var egentlig en ganske udmærket oplevelse at se, at man altså i en konkret sag var i stand til at arbejde seriøst og godt med tingene.

Alligevel vender fremskridtspartiet sig så i dag imod dette lovforslag. Vi får altså, ikke det flertal, ved vi nu, som er nødvendigt, for at vi kan deltage i udviklingen af det europæiske samarbejde allerede fra dets start her til sommer. Man kan så spørge sig selv hvorfor. Ja, hr. H. C. Hansen gav jo en pæn overfladeforklaring her fra talerstolen før, som gik ud på, at man havde fundet, at der var så store minusser, at man havde lyst til at skifte mening, og det må man vel gøre, hvis

man skal bevare sin troværdighed som parti. Ja, det er da fuldstændig rigtigt, men sandheden er jo af en lidt mere blakket karakter, når man hører, hvad der er foregået på de mere eller mindre åbne møder i fremskridtspartiets folketingsgruppe, for den kreds af ganske sunde, fornuftige og fornuftigt samarbejdende mennesker, der jo findes i fremskridtspartiets folketingsgruppe, er ganske enkelt blevet væltet af den kreds, der også findes i fremskridtspartiets folketingsgruppe, en kreds, som jeg ikke skal forsøge at karakterisere yderligere her med fare for at få formanden på nakken. Men det endte med, at man havde en afstemning i fremskridtspartiets folketingsgruppe, hvor man med 1 stemmes flertal fik væltet det oplæg, der var kommet fra de mennesker, der havde sat sig ind i tingene. Helt overfladiske og tit følelseladede betragtninger fik lov at vælte hele spillet. Ja, det forlyder oven i købet, at vi i strid med, hvad der er faldet af udtalelser offentligt fra forskellige medlemmer af fremskridtspartiets gruppe, skal opleve, at fremskridtspartiet en bloc går imod dette, altså noget af det, man plejer at drille gammelpartierne, tror jeg, man kalder os, med. Det skal blive interessant at se, om det virkelig bliver tilfældet, når vi skal til at stemme.

Fremskridtspartiet har jo søgt respektabilitet ved at fremstille sig som et særlig erhvervsvenligt parti, men den ballon er grundigt og effektivt punkteret med denne sag, hvor fremskridtspartiet stod over for at skulle tage et medansvar for at gennemføre en lovgivning, der har både plusser og minusser. Man valgte at springe fra i sidste øjeblik på grund af en stemningsbølge omkring nogle af de minusser, som er lettest at få øje på.

Man svigtede, da man skulle til at indgå i et seriøst samarbejde om en lovgivning, og det er egentlig en ganske god illustration for omverdenen af, hvorfor det er så uhyre vanskeligt at samarbejde med fremskridtspartiet. Det er vanskeligt at samarbejde med et parti, når de seriøse kræfter i partiet, der går ind i et arbejde, pludselig springer fra i sidste øjeblik, i dette tilfælde oven i købet på så sent et tidspunkt, at vil nu kommer til at stå over for ganske alvorlige vanskeligheder med at få det amputerede lovforslag til at se fornuftigt ud.

John Winther (KF):

[John Winther]

Ingen vil benægte, at de lovforslag, vi har til anden behandling her i dag, har været overordentlig komplicerede at komme igennem. Der har derfor været tale om en særdeles langvarig og en særdeles grundig udvalgsbehandling; rent faktisk er det godt og vel 14 måneder, man har arbejdet med disse lovforslag i udvalget, og man kan vel roligt sige, at alle, der har skullet høres i disse sager, er blevet hørt. Alle har haft lejlighed til at få foretræde for udvalget og gøre deres synspunkter gældende, og alle i udvalget har haft mulighed for at stille de spørgsmål til ministeren, de ønskede at stille, og har fået svar herpå. Man kan derfor ikke sige andet, end at sjældent har noget lovforslag været behandlet så grundigt, som der her er tale om.

Men fra at være en saglig behandling, som kørte indtil for nogle ganske få uger, ja, næsten få dage siden, har det på det seneste udviklet sig til at blive en rent politisk sag.

Jeg skal gerne her fra folketingets talerstol erkende, at jeg meget langt hen ad vejen har været enig med fremskridtspartiet i væsentlige faser af denne udvalgsbehandling. Bl. a. var jeg enig i, at vi på et eller andet tidspunkt ligesom var ved at få nogen forsinkelse i udvalgsarbejdet. Det var, da vi ikke, som vi havde stræbt efter, blev færdige i forrige folketingssamling og det så varede et stykke tid, inden lovforslaget blev genfremsat af ministeren. Dengang fik jeg henvendelser fra fremskridtspartiets medlemmer af erhvervsudvalget om konservativ støtte til, at man nu pressede på for at få disse lovforslag genfremsat af hensyn til dansk erhvervsliv, og vel at mærke genfremsat, ikke for at vi skulle forkaste dem, men for at de kunne komme frem til vedtagelse, fordi, som det meget fornuftigt blev anført fra fremskridtspartiet dengang, disse lovforslag er så vigtige at få igennem for dansk erhvervsliv, at de ikke tåler yderligere udsættelse.

Vi fik dem genfremsat til almindelig glæde for langt de fleste partier i folketingssalen og i erhvervsudvalget, inklusive fremskridtspartiet. Og hvad er der så sket? Der er sket det, at for ganske kort tid siden indfører man det, som vi kan forstå nu er et helt nyt begreb i fremskridtspartiet, nemlig gruppedisciplin, noget ganske nyt og spændende, og vi ser naturligvis frem til med interesse, hvordan det vil virke. Men det virker altså i denne sag på den måde, at de tre medlemmer af

fremskridtspartiets folketingsgruppe, der sidder i erhvervsudvalget, må lade sig stemme ned, på trods af at de i erhvervsudvalget har garanteret, at de vil give lovforslaget en positiv anbefaling i deres gruppe. De kan ikke komme igennem med deres synspunkter, og vi står nu i den situation, at vi skal opleve fremskridtspartiet marchere i takt. Det minder mig om en lille historie, jeg så i et eller andet dagblad forleden dag, om den stolte mor, der så sin søn for første gang deltage i en parademarch og da bemærkede til sidemanden, eller hvem det nu var: »Prøv engang at se min Jens, han er den eneste, der går i takt i hele regimentet.« Det er nogenlunde den situation, vi står i med fremskridtspartiet nu, hvor de medlemmer, der ikke har haft lejlighed til at følge dette meget komplicerede lovforslag, kan overstemme de tre medlemmer, som ved utallige lejligheder har givet udtryk for deres positive holdning til det.

Hr. Glensgård fra fremskridtspartiet sagde her fra talerstolen for nogle ganske få dage siden i anden sammenhæng om et bestemt politisk parti – det var ikke det konservative folkeparti – at nu var det parti altså sammen med de øvrige røde her i salen ved at ødelægge forholdene for dansk erhvervsliv. Jeg beder fremskridtspartiets medlemmer og vælgere bemærke, hvem fremskridtspartiet er kommet i stue med i denne sag.

Vi har nu et klart flertal her i folketinget, men et flertal, som ikke kan komme op på de 5/6, fordi fremskridtspartiet stik imod alt, hvad der er blevet udtalt, i sidste øjeblik springer fra. Jeg siger velbekomme til fremskridtspartiets medlemmer af erhvervsudvalget og til fremskridtspartiets vælgere. Vi må nu konstatere, at den lovgivning, som man indtil for ganske kort tid siden var enig med os andre i at det var så nødvendigt at få igennem i uændret form af hensyn til dansk erhvervsliv, af-hensyn til dansk industri, nu ikke kommer igennem på den måde, det oprindeligt var planlagt, og man skal i virkeligheden til at lave nogle forringelser af lovforslaget for så at få det igennem i den amputerede form ved tredje behandling.

Jeg skal slutte med at sige, at vi naturligvis kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og vi agter, når lovforslaget kommer til tredje behandling, at stemme for det i den form, det så må have.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, det er værd at bemærke i dag, at det er første gang, det er lykkedes at stoppe et EF-forslag her i folketinget. Jeg kan beklage, at det ikke skete med de socialdemokratiske EF-modstanders stemme, men dér var gruppedisciplinen åbenbart for stærk. Det er så sket med fremskridtspartiets stemmer, og der skal nok høres mange knubbede ord over for fremskridtspartiet i dag i denne anledning.

Hr. H. C. Hansen sagde heroppe, at man har lov til at blive klogere og tage imod sund fornuft under udvalgsarbejdet. Det mener jeg er rigtigt sagt; selvfølgelig er det fremskridtspartiet selv, der afgør, hvordan de stemmer, det hverken kan eller skal være anderledes, men det er helt klart, at fremskridtspartiet har forandret mening under udvalgsarbejdet. Jeg må da være enig med fru Dorte Bennedsen og andre i, at fremskridtspartiets første ordførertale var ikke udtryk for den samme stilling som den, fremskridtspartiet tager i dag.

Hr. Ellemann-Jensen mente, at jeg havde ført en provokationspolitik i udvalget. Jeg skal da ikke skjule, at jeg har stillet et antal af spørgsmål, og de har selvfølgelig været stillet med henblik på at afdække de negative sider af lovforslaget. Så kan hr. Ellemann-Jensen bedømme, hvilken betydning det har haft for fremskridtspartiets tagen imod sund fornuft. Min egen bedømmelse er, at det har haft stor betydning, men fremskridtspartiet må selvfølgelig selv forklare, hvad det er, der er sket.

Derimod synes jeg nok, at hr. Ellemann-Jensen kunne have trængt til at tage imod sund fornuft. Han sagde, at jeg havde vist sund fornuft, da vi snakkede henimod slutningen. Jeg er ikke særlig sikker på, at det var elskværdigt ment, men jeg skal optage det på den måde. Hr. Ellemann-Jensen ved jo udmærket godt, at det, der var tale om, var den europæiske konvention. Vi forsøgte, om det ikke var muligt at arbejde lidt grundigere med den europæiske konvention og få gjort de nødvendige undtagelser, så vi måske kunne have gennemført den. Nu bliver resultatet, bl. a. takket være hr. Ellemann-Jensen, at den heller ikke kan gennemføres. Det kan hr. Ellemann-Jensen så spekulere på.

Der er tre ændringsforslag, og vi vil stemme for nr. 1 og 2, men vil naturligvis stemme imod nr. 3.

Vi får sagen tilbage i udvalget, og det er jeg glad for. Jeg har, som det fremgår klart af mine bemærkninger, ønsket sagen tilbage i udvalg, men resten af udvalgsmedlemmerne mente, at det nok kunne klares på denne måde. Jeg har forstået, at justitsministeriets lovkontor er enig med mig, og jeg er glad for, at vi får lovforslaget tilbage i udvalget. Dér kan vi måske så forsøge, om vi kan få et lidt mere tilfredsstillende resultat end det, vi er kommet til her, men så er det i hvert fald ikke hr. Ellemann-Jensen, de konservative eller andre automatiske EF-partier, vi kan takke for det.

Kaj Hansen (DKP):

Der er næppe ret mange ud over nogle få eksperter, som kan overskue alle konsekvenser ved gennemførelsen af de 4 konventioner, vi behandler her, men af nogle hovedspørgsmål kan jeg godt udlede, hvad det drejer sig om.

For det første er det sådan, at to af konventionerne kræver afgivelse af suverænitét; det er konventionen om det europæiske patent, og det er konventionen om Fællesskabspatentet. Alene det, at vi skulle afgive suverænitét, oven i købet i henhold til en EF-patentkonvention, vi faktisk ikke ved ret meget om, ville være helt urimeligt at forlange af kommunister; men når vi yderligere er imod at deltage i disse to konventioner, er det, fordi der rent sagligt set heller ikke er nogen grund til det.

Lad mig bare nævne, hvad Dansk Patent- og Varemærkekonulentforening af 1953 siger: »Danmarks medlemskab af Det europæiske Fællesskab ses ikke at begrunde, at Danmark i modsætning til Norge og Sverige skulle ratificere Europapatentkonventionen. Europapatentordningen er intet middel til gennemførelse af Fællesskabets mål, da muligheden for gennem ansøgning at opnå patent i flere europæiske lande ikke tjener til fjernelse af hindringer for den frie bevægelighed af varer og tjenesteydelser mellem Fællesskabets medlemsstater«. Det er altså heller ikke noget argument, at vi skulle deltage af hensyn til Fællesskabet.

[Kaj Hansen]

Om Fællesskabspatentet siger patent- og varemærkekonsulentforeningen: »Heller ikke konventionen om Det europæiske Patent for Fællesmarkedet ses at fremme Fællesskabets mål. Det er jo forudsat, at de nationale patentinstitutioner skal bibeholdes, og det for hele fællesmarkedet gældende Europapatent er derfor kun et tilbud. Det vil stadig være muligt at udtage nationale patenter i kun en del af fællesområdet.«

Der er altså heller ikke noget, der taler for, at man af disse grunde skulle tilslutte sig de to konventioner, og jeg kan selvfølgelig med det samme sige, at kommunisterne vil stemme for ministerens ændringsforslag nr. 1 og 2, netop fordi de drejer sig om de to konventioner, som ikke kræver afgivelse af suverænitet. Den europæiske Patentkonvention, der er vedtaget i München, og konventionen om fællesmarkedspatentet.

Det vil jeg godt knytte nogle bemærkninger til, fordi en lang række organisationer på forskellig måde har behandlet disse spørgsmål. Det siges f. eks. udtrykkelig fra, jeg tror det er Industrirådet, at man ikke finder, at Danmark skal tiltræde det, man kalder fase 2 i PCT, og jeg har forstået på ministeren, at det agter Danmark heller ikke at gøre. Man agter at tage forbehold over for fase 2 i PCT. Men så melder spørgsmålet sig efter min opfattelse: kan ministeren afgive løfte om, at hvis nu ministeren skulle ændre opfattelse på et senere tidspunkt, vil denne sag så først blive behandlet her i folketinget? Vi kan jo ikke pludselig stå i den situation, at efter at der er taget forbehold fra regeringens side over for fase 2, vågner vi op en skønne morgen og ser i aviserne, at nu har handelsministeren alligevel tilsluttet sig fase 2. Derfor vil jeg gerne have at vide, om ministeren inden en eventuel tiltrædelse af fase 2 vil sørge for, at folketinget får lejlighed til at tage stilling til det. Hvis ministeren ikke vil det – nu skal vi jo have lovforslaget til behandling i udvalget igen mellem anden og tredje behandling – bliver det nødvendigt at få ind i en tillægsbetænkning, at det må og skal ministeren forpligte sig til.

Jeg vil gerne sige, at i vurderingen af disse konventioner har det også for os været meget afgørende, hvorledes virksomhederne ville komme til at stå. Jeg synes, der går den hovedlinje igennem det hele – og det gælder i særlig grad, hvis man tilslutter sig de to kon-

ventioner, der betyder, at man skal afgive suverænitet – at for mastodontvirksomheder som f. eks. A. P. Møller og andre, som råder over en meget betydelig stab af medarbejdere, der behersker fremmede sprog, og ingeniører og folk, der på forhånd er inde i patentlovgivningen osv., kan det indebære nogle fordele. Men ser vi på det øvrige danske erhvervsliv, de mellemstore virksomheder, de mindre virksomheder osv., og de udgør jo langt de fleste virksomheder i Danmark, vil dette i realiteten betyde, at man stiller dem vanskeligere i konkurrencen også med udenlandske virksomheder. Netop i en tid, hvor man taler om at fremme mulighederne for dansk industri og ikke mindst den del af industrien, jeg her taler om, ville det være forrykt efter vores opfattelse at lægge den yderligere hindringer i vejen ved gennem afgivelse af suverænitet i henhold til disse konventioner i virkeligheden at skabe forhold, der gør den mindre konkurrencedygtig.

Jeg afventer altså et bekræftende tilsagn fra ministeren om fase 2, og så må vi se, hvorledes det nu går med afstemningen. Jeg skal da ikke lægge skjul på en uskrømt glæde over, at der ikke kan skaffes 5/6 majoritet her i folketinget til at vedtage konventionerne, og i særdeleshed er min glæde stor over, at denne EF-lovgivning kommer til at strande.

Bolvig (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten, idet jeg kan erklære mig fuldstændig enig i de synspunkter, som fru Dorte Bennedsen og hr. Ellemann-Jensen for et øjeblik siden fremlagde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal også bare sige, at som det fremgår af betænkningen, støtter kristeligt folkeparti disse lovforslag og også ændringsforslagene.

Det er rigtigt, som det er sagt, at disse lovforslag har været længe behandlet i erhvervsudvalget, og vi har haft lejlighed til, som det også er sagt, at afveje fordele og ulemper. Jeg synes også, at man har mærket en positiv indstilling fra ministerens side til at imødekomme de problemer, der kunne være f. eks. i medicinalindustrien. Man har i det hele taget følt, at der var et ønske om at få disse lovforslag gennemført til fordel for dansk

[Inger Stilling Pedersen]

erhvervsliv. At der så er gået så megen politik i det, som der er her på det sidste, kan man kun beklage. Jeg ved, at der er nogle, der glæder sig, og nogle, der synes, at det er lidt kedeligt. Men man kan vel sige generelt, at i første omgang drejer det sig ikke så meget om politik som om det tekniske i sagen, så vi anbefaler.

Ib Christensen (DR):

Jeg skal ikke opholde mig ved den del af dette kompleks, som vi kan tiltræde, nemlig Den europæiske Patentkonvention, som er udtryk for et fornuftigt samarbejde, men vil sige nogle ord om Europapatentet, altså fællesmarkedspatentet.

Der var mange af os, der undrede os over, at fremskridtspartiet kunne vise positiv interesse for det bureaukratiske foretagende, som der her er tale om. Derfor glæder det os da, at fremskridtspartiet nu er kommet til den opfattelse, at man må gå imod dette Europapatent. Det er ikke alene bureaukratisk, men det er også skadeligt for danske erhvervsinteresser, som flere ordførere har nævnt. Det er skadeligt for et land, der som vi har en masse mindre virksomheder inden for industri og håndværk, og det er skadeligt for medicinalindustrien. Og de fordele, der kunne være knyttet til det, er nærmest illusoriske. Der burde ikke, uanset EF-holdningen i øvrigt, være tvivl om, at dette ikke er i dansk interesse, og det er da absolut glædeligt, at et parti har ladet sig overbevise gennem udvalgsarbejdet om, at den oprindelige indstilling var forkert, og så har taget konsekvensen heraf. Det skal fremskridtspartiet bestemt ikke have bebrejdelser for. Tværtimod.

Det interessante er så nu – da vi altså ikke fik hjælp af EF-modstanderne i socialdemokratiet, hvad heller ikke ret mange af os havde forventet; de stemmer jo for det hele, når det drejer sig om EF – at der ikke er det nødvendige 5/6 flertal for den suverænitetsafgivelse, som Europapatentet indebærer. Jeg kan forstå, at regeringen ikke omgås med planer om at sende forslaget til folkeafstemning. Det var ellers en mulighed. Når der er flertal for det, men ikke 5/6, kunne man jo prøve, om man kunne få det igennem ved en folkeafstemning. Det forstår jeg at man ikke aspirerer til. Det kunne tyde på, at heller ikke regeringen vurderer, at dette forslag er

synderlig populært eller i overensstemmelse med danske interesser.

Wilhelm (VS):

VS er modstander ikke bare af den EF-inspirerede del af dette lovforslag, men af hele forslaget. Det begrundede jeg, første gang det var til første behandling, det var en dag i april sidste år, og det skal jeg ikke gentage her. Jeg skal blot sige, at vi er da glade for, at det viser sig, at der ikke kan skaffes 5/6 flertal for den EF-inspirerede del af forslaget, og så bliver det jo spændende at se, om CDs ordfører får ret i sin forudsigelse, at så vil det bare komme som et bindende direktiv i stedet for. Men det vil under alle omstændigheder være en tydeliggørelse af, hvad EF-medlemskabet indebærer: at man først mønstrer for lidt til en suverænitetsafgivelse og så i givet fald bliver underkastet et bindende direktiv. Det bliver spændende at se, om man vil drive det så vidt. Vi er glade for, at det ikke lykkedes ved de almindelige suverænitetsbestemmelser, og vil i øvrigt gå imod lovforslaget som helhed.

Maisted (FP):

Der er nogle her, der har takket hr. Ellemann-Jensen for hans synspunkter. Det kan jeg ikke gøre, for han fremkom ikke med et eneste. Der kom relevante indvendinger fra vores ordfører, hr. H. C. Hansen, men ikke med et eneste ord blev disse indvendinger imødegået.

Det, det drejer sig om, er, at vi har fået forelagt et lovforslag, som vi har gennemgået både i udvalget og i folketingsgruppen, og her har man altså fundet ud af, at der var så mange minusser til skade for de mindre, danske erhvervsvirksomheder, at man vil stemme imod. Det er altså konservative og venstre pludselig blevet fornærmede over. Men de taler ikke om deres egen kovending, når vi taler om genbrugslovforslaget, hvor de var primus motor i, at det skulle der ikke afgives betænkning over, mens fremskridtspartiet tro mod de demokratiske idealer selvfølgelig siger, at uanset om der er et flertal eller et mindretal, skal der afgives betænkning. Lige pludselig foretager de en kovending på dette område på trods af deres tidligere holdning.

[Maisted]

Vi vil selvfølgelig ikke kritisere hverken venstre eller konservative, fordi de pludselig mener det stik modsatte af det, de ellers hele tiden har ment. Det er jo deres problem og ikke vores.

Når vi vil stemme imod dette lovforslag, er det selvfølgelig, fordi langt størstedelen af danske virksomheder ikke kan karakteriseres som patentaktive. Vi er et beskyttet lille område, hvor det ikke har kunnet betale sig at optage en række patenter, spærrepatenter og andre ulyksaligheder for at hindre dansk erhvervslivs udvikling. Derfor kan vi ikke bare åbne døren og lade de store virksomheder for ganske få øre på fransk, tysk og engelsk oversvømme det danske marked med deres produkter i form af patentanmeldelser, som først et par år efter kommer frem på dansk. Så er det for sent, og så skal vi til at lukke flere danske virksomheder.

Det er strukturen i dansk erhvervsliv og i dansk industri, der gør, at det vil være en katastrofe, om vi bare af pænhed over for EF og konservative og venstre tilsluttede os dette. Det ville betyde virksomhedsdød for en masse små danske virksomheder, der ikke er patentaktive og ikke kender meget til disse forhold. De vil simpelt hen pludselig en dag opdage, at de kan risikere store bøder og lukning af virksomheden, fordi de ikke har været patentaktive med hensyn til de produkter, de fremstiller. Det er en meget væsentlig grund til, at vi ikke går ind for dette lovforslag.

Et andet argument, der er fremført, er, at det vil gå ud over vore store patentaktive virksomheder her i Danmark. Det er for at sige det mildt en usandfærdighed, der klodser, for selvfølgelig kan disse store virksomheder tilmelde sig systemet og få optaget deres patenter på tysk, engelsk og fransk via München. Det er der ikke én, der vil forhindre dem i, og det vil de selvfølgelig også gøre. Det vil altså sige, at de har ikke nogen ulemper ved, at vi siger nej til denne her lov.

Så siger fru Dorte Bennedsen, som er et helt kapitel for sig som formand for dansk forbruger- eller forbryderråd, eller hvad vi nu skal kalde det, som hver dag har en messe i Danmarks Radio, der åbenbart skal føre til lukning af danske virksomheder: blæse være med, om medicinalvareindustrien skal fordyre deres produkter, blæse være med, at disse medicinprodukter stiger himmelhøjt i pris,

det er jo kun pensionisterne og de syge, der skal betale det. Der har vi fru Dorte Bennedsen. Medlemmerne af denne dækorganisation for socialdemokratiet mener i starten ét, men når de kommer ind i folketinget og pludselig bliver udnævnt til formænd for erhvervsudvalget, mener de noget helt andet.

Fru Dorte Bennedsen foreslår en afhjælpning af de små og mellemstore virksomheders oversættelsesproblemer. Tænk, fru Dorte Bennedsen siger, at det er et oversættelsesproblem, og dermed prøver man at nationalisere hele det velfungerende private patent-erhverv. Det, der ligger bagved dette velmente forslag, er, at man pludselig vil nationalisere dem, der fungerer perfekt, og som har et højt niveau i dag med de virksomheder, der ønsker at benytte sig af dem. Der er ikke ét relevant ord eller én sandhed i de argumenter, der er fremført for at få gennemført dette lovforslag, ud over at man ønsker af pænhed at udsætte den danske industri og de mindre erhvervsdrivende, der ikke er patentaktive, for en stormflod af patenter, en stormflod af spærrepatenter, en stormflod af stofpatenter, der vil ødelægge de små virksomheder. Det er stensikkert.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg må påtale udtalelsen i tilknytning til omtalen af Forbrugerrådet.

Maisted (FP):

Ja, det beklager jeg selvfølgelig. Det var en fortalelse.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

I modsætning til fru Dorte Bennedsen og flere andre ordførere er jeg helt holdt op med at andre mig over fremskridtspartiets stilling til de lovforslag, jeg fremsætter. Jeg anser det for uforudseligt, hvilken holdning fremskridtspartiet vil tage til lovforslag.

Derfor vil det også blive sådan, at vi nu vil drage omsorg for efter de afstemninger, der finder sted her i dag, at der vil blive mulighed for ved tredje behandling at stemme om de ting, der kun skal simpelt flertal for, og jeg vil drage omsorg for, at vi hurtigt på et eller andet senere tidspunkt kan fremsætte nye forslag, der kun kan gennemføres med 5/6 majoritet, idet jeg ikke vil udelukke, at

[Handelsministeren]

fremskridtspartiet en bloc skifter holdning en gang til.

Der er nogle, der har sagt, at det kunne undre, at regeringen ikke ønskede dette forslag til folkeafstemning, og at det måske var udtryk for, at vi ikke mente, at dette var særlig populært. Det mener vi bestemt heller ikke det er. Dette er, som alle ordførere også har sagt, noget særdeles teknisk og indviklet, og det egner sig klart ikke til at blive afgjort ved en folkeafstemning, så hvis der ikke i denne folketingsaal kan skaffes 5/6 majoritet for det, vil regeringen ikke fremme denne suverænitetssafgivelse. Det er simpelt og klart. Derfor vil vi kun fremsætte forslaget igen, hvis vi anser det for sandsynligt, at der kan blive 5/6 majoritet for det.

H. C. Hansen (FP):

Der er ikke fremkommet saglige synspunkter, der er værd at omtale. Hr. Ib Christensen er kommet med et par bemærkninger, som jeg må sige jeg stort set kan være enig i, men bortset herfra er der ikke kommet bemærkninger, som jeg finder det nødvendigt ud fra et sagligt synspunkt at omtale.

Imidlertid vil jeg gerne til hr. Ellemann-Jensen og hr. John Winther sige, at jeg finder det helt urimeligt, at man ved et lovforslag som dette går på talerstolen og bruger hele sin taletid på fremskridtspartiet.

Hr. Ellemann-Jensen var meget interesseret i, hvad der foregik i gruppeværelse 2. Jeg vil gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at døren altid står åben hos os. Hr. Ellemann-Jensen og venstres øvrige folketingsgruppe er for så vidt velkommen hos os. Før eller senere vil det nok gå sådan, som hr. Anker Jørgensen nævnte i Ålborg, at vi æder partiet: I kan lige så godt vænne jer til, at det er dernede, det kommer til at foregå.

Imidlertid finder jeg anledning til at sige til fru Dorte Bennedsen, som var inde på problemet om den mindre medicinalindustri, at dette var et rent sagligt indlæg, som var af stor interesse. Det er korrekt, at for øjeblikket ligger det i handelsministerens hænder, om den mindre, danske medicinalindustri skal nedlægges om 2 år. Jeg vil gerne bede handelsministeren om her fra talerstolen at erklære, om han er indstillet på at give medicinalindustrien den frist på 15 år, den kan få. Hvis handelsministeren ikke ønsker det, må

medicinalindustrien tage stilling til det. Der er trods alt en del mennesker beskæftiget her, og af hensyn til arbejdsløhedssituationen mener jeg, det må være rigtigt, at handelsministeren i dag tager stilling til dette.

Den kendsgerning, at handelsministeren administrativt kan lukke den mindre, danske medicinalindustri, godtgør for så vidt, hvor forkert folkettinget handler, når det giver ministre beføjelser, som må siges burde ligge i folketingets hænder. Fru Dorte Bennedsen var inde på, at det var op til fremskridtspartiet, om denne mindre medicinalindustri skulle leve eller ej, men det har naturligvis ingen forbindelse med virkeligheden. Det er handelsministeren, der afgør det. Det vil være almindelig fornuft, om handelsministeren her i dag bekræfter, at den mindre medicinalindustri trygt kan arbejde videre.

Det er med tilfredshed, jeg noterede handelsministerens udtalelse om, at dette lovforslag vil blive taget af bordet, så længe fremskridtspartiet ønsker det. Jeg forsikrer handelsministeren for, at vi til enhver tid vil værne ungskoven i dansk industri og dansk erhvervsliv, og det er det, der ligger bagved vore synspunkter.

Men til slut vil jeg altså gerne bede handelsministeren – og det er væsentligt – om at bekræfte, at den mindre, danske medicinalindustri ikke må pakke sammen om 2 år.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg stillede ministeren et spørgsmål om PCT-konventionens fase 2, idet det er regeringens hensigt at tage forbehold over for fase 2. Jeg ville gerne have at vide, om regeringen, hvis den på et senere tidspunkt skulle ændre opfattelse, så ville tage denne sag op i folketinget, inden man eventuelt tiltrådte fase 2.

Og så vil jeg gerne sige, at det er ikke alene kommunisterne, der går ind for det forbehold. Det er jo sådan, at Industrirådet og andre organisationer udtrykkeligt har sagt, at de vil foreslå at ratificere PCT på den betingelse, at vi tager forbehold over for fase 2s gennemførelse. Derfor er det ret så vigtigt at få opklaret på dette tidspunkt, om ministeren enten vil afgive løfte her i folketinget om, at for der kan ske ændringer på dette punkt, skal det forelægges folketinget, eller, når det

[Kaj Hansen]

kommer til udvalgsbehandling, vil indføje en sådan bemærkning i tillægsbetænkningen.

Handelsministeren (Ivar Nørsgaard):

Hr. Kaj Hansen har delvis misforstået dette med forbeholdet. Det, det drejer sig om, er, at Industrirådet, som hr. Kaj Hansen rigtigt bemærkede, har ønsket dette forbehold, og vi har fra regeringens side meddelt, at vi vil holde os i kontakt med Industrirådet vedrørende forbeholdets eventuelle ophævelse. Jeg vil gerne love, at jeg vil holde den samme kontakt med folketingets erhvervsudvalg, jeg vil gerne møde op dér og drøfte disse problemer.

Vedrørende forbeholdet med hensyn til medicinalvarer, som hr. Maisted var inde på, vil jeg gerne understrege, at der i øjeblikket eksisterer den bemyndigelse for handelsministeren, at dette forbehold kan ophæves, når forudsætningerne er til stede, og denne tilstand ændres ikke. Det er stadig væk sådan, at handelsministeren kan ophæve forbeholdet, når forudsætningerne, nemlig at andre lande har gjort det samme, er til stede. Men da vi også har paralleliseret det med et forbehold over for næringsmidler, er jeg også indstillet på at drøfte disse problemer i erhvervsudvalget, når og hvis regeringen kommer til det resultat, at forbeholdet skal ophæves.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Angående det forbehold, vi diskuterer, siger ministeren, at han vil holde sig i kontakt med Industrirådet og med folketingets erhvervsudvalg. Jeg håber ikke, at ministeren sætter hverken Industrirådet eller erhvervsudvalget over folketinget. Jeg har hørt og regner fortsat med, at der ikke er noget, der står over folketinget, heller ikke, når det drejer sig om den slags politiske afgørelser, så hvis vi ikke får et tilfredsstillende svar fra ministeren nu, må vi tage det op i udvalget mellem anden og tredje behandling og få det nedfældet på en sådan måde, at det ikke kan misforstås, hvad det drejer sig om.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg havde ellers ikke til hensigt at blande mig i debatten i dag. Jeg havde forstået det

sådan fra socialdemokratiets side, at hvis ikke vi kunne få dette vedtaget her og nu, skulle det have lov til at sove i 5 år mindst.

Nu kommer ministeren så med nogle bemærkninger om, at man vil tage initiativ til snarest muligt at få lovforslaget fremsat igen. Hvis det virkelig er ministerens mening at arbejde med det her og prøve på at få det til at klappe, vil jeg kraftigt opfordre ministeren til at trække hele forslaget her og nu. Jeg tror, ministeren har så megen sans for de politiske situationer, at han kan indse, at det vil være rigtigst af hensyn til sagen at trække disse to forslag, nr. L 119 og L 120, nu. Det vil jeg opfordre til af hensyn til sagen.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Jeg spurgte handelsministeren, om han ville benytte lejligheden til at sikre den mindre, danske medicinalindustri den frist på 15 år, som den har krav på. Som det er nu, kan handelsministeren administrativt ændre reglerne fra at gælde en patentering af fremgangsmåden til at gælde en patentering af stoffet. Hvis dette ændres om 2 år, er det uomtvisteligt, at den mindre, danske medicinalindustri vil komme i store vanskeligheder.

Det er urigtigt, det er skadeligt, det er arbejdsløshedsfremmende, at folketinget gang på gang efterlader erhvervslivet uden kendskab til, hvad folketinget ønsker, hvad regeringen ønsker. Vedrørende ting, der kan afgøres administrativt af handelsministeren, bør man give besked i tide.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af patentloven.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og §§ 2-6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf vedtoges med 119 stemmer mod 24.

Ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf
vedtoges med 100 stemmer mod 42.

§§ 7 og 8
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 246. Fremsat 17/5 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om visse foranstaltninger imod tyveri fra statens samlinger.

(Lovforslag nr. L 251. Fremsat 19/5 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg har lagt mærke til, at dette bestemt ikke helt uvæsentlige lovforslag jo allerede har været genstand for en stor debat i dagspressen. Jeg har både set noget i Ekstra Bladet og i Berlingske Tidende derom. Jeg skal dog sige, at tyveri af bøger, først og fremmest fra det kgl. bibliotek, i kulturudvalget har været oppe til sporadisk diskussion gang på gang i løbet af det sidste år.

Det, ministeren foreslår her, er faktisk ikke blot forslag til en lov om visse foranstaltninger, det er forslag til en visitationsordning, som først og fremmest skal omfatte det kgl. bibliotek.

Vi finder i den socialdemokratiske folketingsgruppe, at det er et fornuftigt forslag, men vi beklager, ligesom ministeren gør det, at dette lovforslag har været udsat for forsinkelser, så det er fremsat på et sent tidspunkt. Vi har forstået, at det drejer sig om en diskussion, der har været ført mellem justitsministeriet og kulturministeriet, om, hvorvidt denne visitationsordning burde baseres på en lov eller direkte kunne baseres på et regulativ fra ministerens side. Da man fra justitsministeriets side har ment, at det skulle baseres på en lov, er det blevet forsinket. Det beklager vi også fra den socialdemokratiske gruppes side, men vi kan ellers give tilslutning til lovforslaget, og vi kan også give tilslutning til et hurtigt udvalgsarbejde.

Poulsen (FP):

Det er jo så sjældent, at jeg på fremskridtspartiets vegne kan blive enig med ministeren. Desto større er glæden, når det en enkelt gang kan lykkes, og jeg kunne også have lyst til at udtrykke håbet om, at der kunne blive flere tilfælde i fremtiden.

Jeg kan sige på min gruppes vegne, at vi er enige med ministeren i, at vi må sikre os mod småtyverier dér, og vi vil tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.